

Солостів

Культурно-мистецький часопис кафедри сольного співу
Львівської національної музичної академії ім. М. В. Лисенка

№3 (17) №4 (18) вересень-грудень 2014 року

19 жовтня 2014 р. у норвезькому місті Тромсьо (Tromsø) у рамках міжнародної співпраці нашої академії з консерваторією цього міста відбувся виступ магістра Дмитра Кальмучина (клас народного артиста України старшого викладача С.М.П'ятничка та професора М.О. Логойди). У його виконанні прозвучали арії з опер та ораторій (зокрема, арія Дон Жуана «Fin chan dal vino» з однойменної опери В.А.Моцарта, речитатив та арія Рікардо «O dove fuggo io mai...» з опери «Пуритани» В.Белліні, арія Ілії «Ist nicht des Herrn Wort wie ein Feuer» Ф.Мендельсона з однойменної ораторії), та камерно-вокальні композиції («Солдат» Р.Шумана, цикл з 8 поем Р.Штрауса, «Мандрівник» Я.Сібеліуса, «Langs ei a» Е.Гріга, «Ночь печальна» С.Рахманінова, «У мене ти в думках» М.Завалішиної). Партію фортепіано виконала магістр Юлія Сухорукова (клас спеціального фортепіано доцентки О.Б.Пилатюк, клас концертмейстерства професора Я.С.Матюхи).

Другий знаковий концерт за участю представників нашої академії відбувся у Німеччині, в рамках Міжнародної наукової конференції «Сприйняття Л.Бетховена у Центральній та Східній Європі» в Інсти-

СТОРИНКАМИ ВОКАЛЬНОЇ ОСЕНІ...

Восени 2014 року на кафедрі сольного співу ЛНМА ім. М.В.Лисенка вирувало активне концертне і творче життя. Підтвердженням цього є значна кількість концертів класу окремих педагогів (професора М.О.Логойди, старших викладачів Б.Й.Косопуда, Л.О.Коструби), концертів-іспитів аспірантів (А.Блик-Корнютяк, А.Носової, Т.Загороднього, Ван Юй, Чжень Цзюнь Цзюнь та ін.) і закордонні виступи студентів нашого факультету. На двох з них варто зупинитись докладніше.

туті Музикознавства Ляйпцігського університету, в якій взяла участь професор, доктор мистецтвознавства Л.О.Кияновська з доповіддю «Літературні рефлексії музики Л.Бетховена в українській культурі XIX – XX століть».

В рамках цієї конференції 25 жовтня 2014 р. у Вищій школі музики і театру імені Ф.Мендельсона відбувся концерт «Beethoven an der Via regia» за участю співаків з Ляйпціга, Кракова та Львова. Кафедру сольного співу нашої академії гідно представила студентка 4-го курсу Наталія Кухар (клас професора Л.Ф.Божко), квінтесенцію програми якої становили твори Л.Бетховена (арія Марцеліни «O wär ich schon mit dir vereint» з опери «Фіделіо», пісні «Neue Liebe, neues Leben», «Andenken», «Mit einem gemalten band»), також со-

лоспіви українських композиторів («Горить моє серце» Я.Лопатинського, «Нічого, нічого» М.Лисенка). Партію фортепіано майстерно виконав провідний концертмейстер, кандидат мистецтвознавства Степан Соланський.

За відгуками закордонних колег, Д.Кальмучин та Н.Кухар продемонстрували відмінну вокальну техніку, вільне артистичне володіння, добре розуміння виконуваної музики. Варто зауважити, що усі твори звучали мовою оригіналу. Особливо захоплення викликали твори українських композиторів, позначені цікавими творчими знахідками, неповторним національним колоритом. Окремо було відзначено високий фаховий рівень концертмейстерів.

У даний час під творчим керівництвом профе-

сора М.О.Логойди відбувається підготовка магістра Ярослава Папайла до виступу в Ляйпцігу з вокальними творами Едварда Гріга. Природно, що велика увага приділяється роботі над правильною вимовою.

Хочеться побажати студентам нашої кафедри і надалі брати активну участь у проектах на кшталт вище описаних, позаяк вони сприяють взаємообміну вокального досвіду, тіснішому мистецькому взаєморозумінню та глибшій національній самоідентифікації, що у нашій державі в даний час є особливо важливим і цінним.

**Людмила БОЖКО,
народна артистка
України, професор,
завідувач кафедри
сольного співу
ЛНМА ім. М.В. Лисенка**

«За для цього варто їхати до Львова»

Особиста присутність Мирослава Скорика з дружиною Адріаною 14 листопада уможливила жваве спілкування шанувальників творчості композитора із своїм кумиром: насправді не багатослівним, але

Так інтригуючи «Український центр підтримки музейної справи» на своєму сайті прорекламував заходи, які відбулися у Музично-меморіальному музеї Соломії Крушельницької у Львові 14, 16 листопада 2014 року в рамках міського фестивалю «Ніч у Львові». Два листопадові вечори – «Зустріч з Маестро» і «Мелодії Мирослава Скорика» – були наповнені звуками музики одного з найвидатніших сучасних композиторів.

дуже цікавим співрозмовником. Перегляд документального фільму «Мирослав Скорик/Прогулянка» (автор фільму Б.Гнатковський) – спонукав до віртуальної подорожі музичним Львовом, даючи можливість відчутти «львівський дух» композитора, зануритися у його творчий процес. Достойне виконання творів митця забезпечили першорядні музиканти:

Лідія Футорська (скрипка) і Сергій Хоровець (кнопковий акордеон). Вони ж до-

помогли створити камерну атмосферу салону Соломіїного дому. Мабуть, саме та-

Скорик є частим і бажаним гостем Музею, учасником багатьох заходів. Адже, Маестро доводиться племінником Соломії Крушельницької, якій завдячує, як сам згадує, своїм входженням у світ музики...

**Олександра КИРИК,
ст. наук. співробітник
Музично-меморіального
музею Соломії
Крушельницької
у Львові**

На фото:
Мирослав Скорик та
Олександра Кирик

Видатному композиторові сучасності – майстру українського музичного театру ХХ століття, члену Спілки композиторів України, авторів 13 опер, 8 балетів, 3 симфоній Віталію Губаренку – 13 червня 2014 року виповнилося 80.

Митцю належить чільне місце серед оперних композиторів України ХХ століття. На думку професора Л.Кияновської, кожна з його 13-ти опер «приваблює небанальним, своєрідним вирішенням у поєднанні музики і сценічної дії, відповідним до індивідуального задуму і вибору сюжету». Для більшості опер лібрето писала його дружина Марія Черкашина-Губаренко. Окрім оперного жанру, композитор звертався також до інструментальної та камерно-вокальної музики. Професор Л.Кияновська відзначає, що в них композитор, зокрема, проявив інтерес до українських фольклорних обрядів (симфонічна поема «Купало»), інтимної лірики українських поетів (вокальні цикли «Квіти і настрої» на слова І.Драча, «Осінь сонети» на слова Д.Павличка, «Простягни долоні» на слова В.Сосюри).

Моноопера (монодрама) «Листи кохання» (1971) за новелою Анрі Барбюса «Ніжність», що цього вечора була виконана в рамках фестивалю, стала безпереймним найпопулярнішим твором композито-

26 вересня 2014 р. у Львівській філармонії «Вечером камерних опер» (Моноопера «Листи кохання» В.Губаренка та камерна опера Дж.Менотті «Телефон») відкрився цьогорічний ювілейний ХХ Міжнародний фестиваль сучасної музики «Контрасти». Особливість цього вечора полягала насамперед у тому, що він був присвячений світлій пам'яті двох видатних українських митців – композитора Віталія Губаренка та оперного співака Ігоря Кушплера.

ВЕЧІР КАМЕРНИХ ОПЕР (пам'яті В. Губаренка та І. Кушплера)

ра, який виконували на сценах не лише України, але й за її межами. Не зважаючи на безумовний успіх, моноопера вже понад десять років не звучала у Львові. Тому такою важливою видається ініціатива дирекції фестивалю спільно із Академічним симфонічним оркестром Львівської філармонії під батуту Юрія Бервельського. Солістка – Анна Шумаріна (сопрано) – випускниця Львівської національної музичної академії ім. М. В. Лисенка (клас сольного співу проф. А.Ю.Дашак, клас сольного та камерного співу доц. М.А.Жишкович); двічі лауреат Всеукраїнського конкурсу солістів-вокалістів ім. О.Петрусенко, лауреат Міжнародного конкурсу «Мистецтво ХХІ століття» (ІІІ премія). Навчає вокалу у Львівському державному училищі культури і мистецтв. Поборюючи хвилювання, співачка в цілому показала добрий професійний рівень, переконливе

відтворення образу, красивий тембр голосу.

Не менш цікавим та захоплюючим було виконання камерної опери Джанкарло Менотті (1911-2007) «Телефон». Її автору, американському композиторові італійського походження, слушно приписують роль одного із рятівників оперного жанру в ХХ столітті. За свою довгу творчу кар'єру він створив 26 опер. «Телефон» (1947), – за словами Л.Кияновської, – незважаючи на більш як півстолітню відстань від часу його створення, «своєю проблематикою засвідчив актуальність для сучасного слухача, який у вік комп'ютерних технологій часто стає щораз більше роз'єднаним. Цьому сприяє і універсальність сюжету, час дії якого зазначений композитором як теперішній, а місце – будь-яка країна, де є телефон». Це, по суті, також історія кохання, комічна і лірична водночас, вона залишається актуаль-

ною і сьогодні, демонструючи малі та великі проблеми героїв в урбанізованому суспільстві.

Зауважимо, що постановки опер Менотті на вітчизняних театральних сценах можна зустріти вкрай рідко. Свого часу у Львові (ще у 1980-і рр.) телепостановку опери «Телефон» здійснив диригент Ігор Лазаніч, а у головних ролях виступили Людмила Божко та Ігор Кушплер. Тож саме цей твір його виконавці присвятили світлій пам'яті видатного співака. У ролі Люсі виступила молода співачка Анна Носова – також випускниця вокального факультету Львівської національної музичної академії ім. М. Лисенка (клас проф. І.Ф.Кушплера), лауреат Всеукраїнського конкурсу молодих вокалістів ім. Теодора Терен-Юськівка (2011, Львів, ІІІ премія), Вагнерівський стипендіат 2011 р. Продо-

Продовження на 3 стор.

вжує навчання в аспірантурі академії (творчий керівник М.А.Жишкович). У репертуарі молодії співачки – оперні партії: Деспіни та Цариці ночі («Так чинять всі...» і «Чарівна флейта» В.А.Моцарта), Адіни («Любовний напій» Г.Доніцетті), арії з опер, романси українських та зарубіжних компо-

зиторів, українські народні пісні. У ролі Бена виступив Руслан Скоролюбний (баритон) – також випускник класу проф. І.Ф.Кушплера. Він – лауреат Міжнародного вокального конкурсу ім. А. Дворжака у м. Карлові Вари (Чехія). З 2008 року працює солістом Заслуженої академічної капели

України «Трембіта». Слід відзначити вокальну майстерність та акторську гру молодих артистів-вокалістів, які у невеликій за обсягом виставі зуміли втілити особливості темпераменту персонажів, їх манеру мови, передати різні грані музично-поетичного тексту. Також хочеться привіта-

ти ентузіазм усіх виконавців, які цього вечора чудово справились із поставленими завданнями.

**Мирослава
ЖИШКОВИЧ,
кандидат
мистецтвознавства**

ЧИ ПОТРІБЕН І КОМУ ПОТРІБЕН «КАЛЕЙДОСКОП ГАРНОГО НАСТРОЮ»?

/Рефлексії автора проекту щодо концерту, який відбувся 18 листопада 2014 року/

ти Наш сьогоднішній день – це страх за кожну наступну хвилину, що ховається за вірою у добро і невідмінне благо. А ще: проблеми зникають, коли твоя робота інтенсивно цілеспрямована на досягнення саме отого осяйного «блага». Тож у теперішні непрості часи кожен новий проект (навіть якщо він сформований з кращих взірців своєї родної настроєвої музики) повинен сприйматися не як щось «розважальне, а тому неприйнятне», а як велика творча праця та достойний внесок кожного учасника такого дійства...

Мої студенти... Хто вони? – Це рідні діти (хай не гніваються їх батьки, що «удочерила» чи «усиновила» їх!), для кожного з яких є своє неподільне місце у моєму серці, душі. Кожного року деякі з них покидають нашу академію, на їх місце приходять інші випускники. І в цьому «perpetuum mobile» немає заспокоєння, немає спочинку чи просто зупинки. Вкладаючи свою працю, набуті знання і досвід, зокрема у царині вокальної музики, вважаю, що підсумком вищесказаного стають концерти студен-

На запитання, що потрібно кожній нації у різні історично-політичні періоди її існування, виникає безліч відповідей у залежності від самої суті відповідача, його світогляду, життєвої позиції, його політичної свідомості та національної любові, толерантності до опонента, його власної мудрості. Нам, людям мистецтва, відведена рівнозначна роль із іншими суб'єктами впливати на суспільство. Можливо, ця роль навіть більш невидима, зате глибока – адже через емоційне та духовне завантаження ми також є «солдатами» нашої Батьківщини.

тів. Адже, саме виступ співака перед публікою стає тим «барометром», який допомагає формувати публіка – на емоційному рівні, неупереджено, щедрими оплесками підтримуючи кожного виконавця. І сам співак має можливість проаналізувати і зробити висновки щодо власних навичок, виконавських можливостей та рівня самореалізації.

Задум концерту «Калейдоскоп гарного настрою» у форматі позитивної тематики виник ще влітку. Ідеї щодо підбору творів неодноразово змінювалися, але як остаточний варіант визрів саме такий «калейдоскоп». Одним з першочергових завдань була позитивна тематика, гумор, сатира і позитивна лірика. Невід'ємною умовою програми став підбір (крім українських) іншомов-

них творів, зокрема російських, польських, німецьких, французьких, італійських та китайських композиторів.

У концерті взяли участь студенти – вокалісти та піаністи. Черговий раз співпраця «вокаліст – піаніст» оправдала себе у повному обсязі: рівноцінними і невід'ємними учасниками дійства, яке презентували на сцені студенти-вокалісти мого класу, були студенти-концертмейстери професора Ярослави Матюхи. Наша творча співпраця триває давно і підтверджує її доцільність.

Кожен виконаний твір у концерті – це мініатюрна сценка, зафіксована авторами слів і передана композиторами – з повсякденного життя комічних ситуацій, сатири, народної «філософії», замальовка чарів-

ної природи і глибини людського почуття.

Звичайно, природний виконавський хист разом з відмінними вокальними й піаністичними якостями – це дар від Бога. Та суть полягає у тому, як той чи інший виконавець використовує цей дар у своїй професії. В нашому концерті склалися «пари», які дивним чином творили одне ціле, забезпечуючи успіх твору. Блискучий артистизм, високий професійний рівень виконавців Ю.Гадзецького та А.Прозорського з першого твору нашого концерту («Музики» О.Зелінського), як і подальші сценки («Пішла баба в церкву» Я.Степового та «Мельник, мальчик и осёл» Д.Кабалевського) «завели» публіку, створивши вельми позитив-

Продовження на 4 стор.

ну та легку «настроєво-комічну» атмосферу. Немов на змаганнях, хто кращий гуморист-виконавець, свої професійні здібності та акторський хист проявили Ю.Григораш і Р.Марченко, якому, до речі, випало – крім акомпанування, ще і «проспівати» вокальну репліку. Ю.Григорашеві випало продемонструвати два твори, в яких головний персонаж – нетверезий чоловік.

Проте, вони зовсім різні: у О.Даргомижського «Мельник» – це «п'яний мужик», а у Г.Свірідова «Как яблочко румян» – злегка п'яний, веселий інтелігент. Красномовною була реакція захопленої публіки на виступ цієї «творчої пари». Заслужане визнання та захоплення слухачів отримали Д.Кальмучин і Р.Марченко. Сам по собі твір М.Мусорського «Песнь о блохе» вже вимагає акторського виконання, але ця творча пара подарувала глядачам справжній театр. Не можна оминути вдалого (під кожним оглядом!) виступу Ю.Вітошинського з піаністкою І.Посвятовською. Чарівно викона-

ні твори – Я.Ярославенка «Давидава жена» й іскриста «Тарантела» В.де Мельо – підтвердили професіоналізм талановитих молодих виконавців. Це ж стосується і Ю.Кузьмич та піаніста М.Попіля. Тонко і стильово зазвучала «Форель» Ф.Шуберта, з неприхованою цікавістю публіка слідувала за «розвитком подій» у творі М.Крюкова «Снегирь». Адже, майже кожному знайомі хитрощі дитярозишки! Немов малюнки з коміксу, цій парі вдалося відтворити задум композитора. Справжній «фєрверк» і «блиски вогнів» на китайському святі чарівно і майстерно продемонстрували Чжан Сінсін та І.Посвятовська у блискучо технічному творі «Дівчина із смолоскипом» Шан Дейя.

З вишуканою пікантні-

стю прозвучали твори французьких композиторів. Далеко не кожному вокалісту під силу справитись із французьким текстом саме у співі, адже вимова слів тут «звучить» інакше, ніж в розмовній мові. Проте, для вокалістів, які навчалися французької мови, виконавський процес у роботі став пріоритетним. Дотримались стилю вдалося Т.Ванжулі та Р.Підлипній

тики» Дж.Россіні – вимагала значної праці виконавців: О.Гуги, Ю.Шваб та Н.Сидір. Недаремними ж були зусилля! «кукали», і «м'явкали» – і публіці було весело. Тож їхній перший концертний виступ у моєму класі вдався!

Для будь-якого виконавця ознаками професіоналізму є: сценічна витримка, уміння «з честю» вийти з несподіваної ситуації на сцені. Саме такий сценіч-

ція у гуморесці та комізм народної пісні вправно були інтерпретовані виконавцями.

Про кохання та високої почуття найкраще розповіли і з глибоким почуттям виконали Я.Мулик, Ю.Вітошинський у супроводі І.Посвятовської (І.Брамс, «Даремна серенада»), Н.Качала та А.Івашук (Д.Кобалевський «Бог Купідон») та М.Малафій і О.Білас

і у ніжній «акварелі» «Зима в Болонському лісі». Прозорість звучання голосу у супроводі фортепіанного glissando викликали асоціації із картинами Моне. На противагу попередникам комічно марширували «маленькі каченята» французького композитора Е.Шабріє. Виконання Д.Чернявською у супроводі Д.Булатової цієї веселої сценки завдяки використанню вказаних штрихів, акцентів, динаміки набуло чарівного виконання. Кокетливо і збавливо намагалася розкрити просту життєву ситуацію в творі Д.Северака «Шукай!» Н.Дубченко.

Непідкупна просто та і любов до наших «братів менших», здавалося б, у простих на перший погляд творах – «Кукушка» П.Чайковського та «Два ко-

ний професіоналізм виявили Р.Галайко та А.Івашук під час виконання маленької дитячої казочки «Тілім-бом» І.Стравінського, де використовується скоромовка, що імітує дитячу жваву розмову, з використанням у вокальній партії квартових ходів у темпі presto. Інколи цей твір може стати «пасткою», коли, раптом збившись десь посередині, дуже важко «вскочити» у подальший текст, та вдало закінчити твір. Саме ці виконавці опинилися у такій несподіваній ситуації, проте виявили винахідливість та виконавську витримку.

Своєрідний гумор та цікаві сценічні втілення персонажів у творах «Інделе, Менделе» Ст.Невядомського і «Про комара та муху» М.Колесси відтворили Т.Осередчук та О.Коструба. Життєва ситуа-

(А.Кос-Анатольський, «Любов і музика». Професіоналі-вокалісти та професіоналі-піаністи намагалися наповнити душі слухачів чарівним бальзамом насолоди й радості. В такі хвилини вібрують струни чогось чистого, святого і дуже справного... Щирі усмішки і схвальні коментарі людей, які відвідали наш «Калейдоскоп», стали найкращою відповіддю на запитання «Чи потрібні такі концерти на день сьогоднішній?». Адже тільки позитив допомагає нам долати негаразди та зневіру.

Мирослава ЛОГОЙДА,
професор кафедри
сольного співу
ЛНМА ім. М. Лисенка

Особливе місце в багатогранній (камерно-вокальній, хоровій, інструментальній) творчості композитора посідають сольні пісні та романси на вірші Т.Шевченка, І.Франка, Л.Українки, В.Сосюри, М.Рильського, П.Воронька, Р.Братуня. Він називав їх «солоспівами».

Мелодика цих творів базується на інтонаційній лексичі українського фолькло-

Анатолій Йосипович Кос-Анатольський (1909-1983) увійшов в історію української музичної культури як один з яскравих, самобутніх і активних її творців. Талановитий композитор, незабутній педагог, блискучий оратор, поет, – він був багатогранною особистістю. Його справедливо називають «композитором щасливої долі». У творчій спадщині митця понад 500 творів різних жанрів. Але чи таким вже легким і безхмарним був творчий шлях митця? Він почав творити у важкий і складний час. А.Кос-Анатольському доводилося постійно шукати свого місця в житті, і лише через роки він знайшов свою творчу стежину... Його композиції звучать у виконанні прославлених солістів-співаків, хорових колективів, його вокальні твори охоче виконує талановита молодь.

КОЛИ ВІДЛІТАЮТЬ ЛЕЛЕКИ...

(до 105-ліття від дня народження А.Кос-Анатольського)

ру. Широкий є коло жанрових різновидів – це і розгорнуті концертні п'єси, арії і ліричні монолози. Форма їх теж різноманітна: куплетна, рондальна, тричастинна, варіаційна, наскрізна. А.Кос-Анатольський звертається до різноманітних фольклорних жанрів: епічних, ліричних, жартівливих, танцювальних. Поряд з народнопісенними ознаками, що постійно живлять творчу палітру композитора, в його солоспівах відчутним є потяг до інтонаційної сфери міського побутового романсу з розкішною мелодією і щирим почуттям, а чутливі рядки поета отримують нові експресивніші музичні барви.

Письменник Я.Гоян у нарисі «Заграва» писав, що якби композитор не написав нічого, окрім романсу «Ой ти, дівчино, з горіха зерня», ім'я його все одно б зайняло своє достойне місце в ряду класиків української музики. Це перлина української вокальної лірики.

Є у вокальній творчості А.Кос-Анатольського солоспіви, створені в характері сучасних танців – танго, вальсу, бостону. Серед них: «Коли заснули сині гори», «Карпатське танго», «Зоряна ніч», «Білі троянди», «Магнолія».

Велику групу солоспівів складає репертуар для ко-

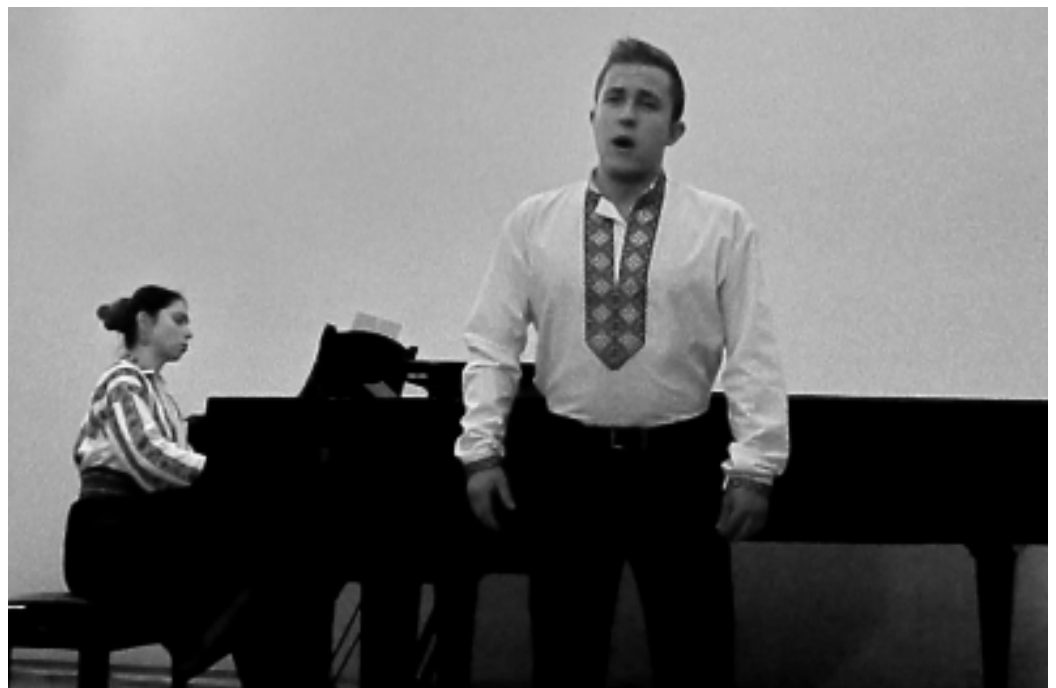
лоратурного сопрано. Більшість із них об'єднано у «солов'їні романси».

Серед пісень-романсів композитора є багато творів про карпатський край, його неповторну красу, про людей, які там живуть. Це «Два потоки з Чорногори», «Гуцульщина», «Ой піду я межі гори».

композитор написав чимало творів, серед яких обробки українських народних пісень «Ти до мене не ходи», «Чотири воли пасу я» та ін., а також здійснив аранжування сольних і хорових композицій.

Відзначаючи 105-у річницю від дня народження композитора, музична гро-

ня 2014 р. у великому залі ЛНМА. Цього вечора хвилини радості та душевної насолоди слухачам подарували студенти класу сольного співу заслуженого діяча мистецтв України Богдана Косопуда, підготувавши цікавий концерт з професійно дібраних камерних творів композитора.

Напрочуд цікаву сторінку творчої біографії Кос-Анатольського становлять його вокальні ансамблі, чому значною мірою сприяла концертна діяльність сестер Марії, Ніни і Даниїли Байко. Для цього тріо ком-

мадська Львівщини вшанувала цю знаменну дату зустрічами, концертами тощо.

Один із таких творчих вечорів з промовистою назвою «**Коли відлітають лелеки...**» відбувся 4 груд-

Так, до програми концерту ввійшли солоспіви на слова Т.Шевченка «Єсть на світі доля» (виконавець В.Кручкевич), «Давно те минуло» (викона-

Продовження на 6 стор.

вець Я.Папайло); на слова І.Франка «Ой жалю мій, жалю» (В.Кручкевич), «Поворож мені, циганко» (Я.Папайло).

Солоспіви на слова львівських поетів – сучасників композитора – прозвучали у виконанні І.Лихача («Коли вітер віє» на сл. М.Танка), Т.Осередчука («Пастушка» на сл. І.Кутеня та «Де ви, очі» на сл. А.Пашка), Ю.Григораша («Ластівка летіла» на сл. Р.Братуня).

Деякі сольних вокальних номерів були трактовані як ансамблі і доволі переконливо прозвучали у такому складі виконавців: І.Лихач, А.Білан, Ю.Григораш («Як цимбали обізвуться», сл. М.Петренка); В.Кручкевич, Ю.Григораш та Т.Осередчук («Ой ти дівчино, з горіха зерня» на сл. І.Франка); А.Білан,

В.Кручкевич, І.Лихач («Ой коли б я сокіл» – Пісня Максима з опери «Заграва»). З цієї ж опери у виконанні

О.Вельгош прозвучало Аріозо Галі.

Почули слухачі також і солоспіви на слова А.Кос-Анатольського: «Дума про козацькі могили» (Ю.Григораш), «Коли відлітають лелеки» (А.Білан), «Ой візьму відерце» (О.Вельгош), у стилі міського роман-

су «На трамвайній зупинці» (О.Вельгош та В.Кручкевич).

Чоловічим складом студентів було виконано солоспів «Гей, браття, опришки» на сл. М.Устияновича.

І, звичайно ж, народна пісня також знайшла своє переконливе місце в репертуарі того вечора: у виконанні О.Вельгош прозвучала обр. «Не питай, чого в мене заплакані очі», а у виконанні всіх учасників концерту (соло – О.Вельгош) – обр. «Чом, чом, земле моя», яка і увінчала весь концерт.

Великою підтримкою у спільній творчості було виконання акомпанементів лауреатом міжнародних конкурсів О.Аливаєвою.

Окрім вокальних номе-

рів, слухачі мали можливість насолодитися прекрасною поезією, адже вокальні сторінки програми були щедро пересипані поетичними рядками самого композитора – талановитого майстра поетичного слова. Поезії А.Кос-Анатольського читали студенти ЛДМУ ім. С.Людкевича – М.Петрів та Н.Михальчук.

Хочеться привітати Богдана Йосиповича Косопуда з втіленням цікавого творчого проекту та студентів його класу з натхненням, щирим виконанням творів улюбленого нами українського галицького композитора.

**Мирослава
ЖИШКОВИЧ,
кандидат**

мистецтвознавства

На світлинах:

**Співаєють - Юрій Григораш,
В.Кручкевич та Оля Вельгош
Олена Аливаєва (ф-но)**

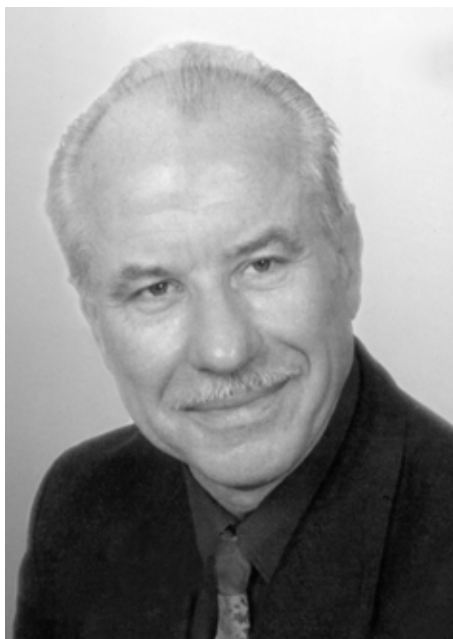
Вічно живий у нашій пам'яті...

Вже минуло чотири роки з того часу, як він відійшов у вічність... Таланти Володимира Дмитровича незчисленні: талановитий музикант, співак, актор, який умів до глибини душі зворушити та вразити, переконати глядача у правдивості та щирості своїх почуттів на сцені. Крім того, він був прекрасним педагогом, виховавши цілу плеяду талановитих співаків.

Його колега і друг – професор Мирослава Олександрівна Логойда щорічно присвячує концерти пам'яті Володимира Дмитровича, тим самим висловлюючи вдячність і шану видатній особистості від імені всієї вокальної кафедри.

Цього року концерт не був надто довгим, видався навіть досить стислим і лаконічним. Досить скромно, без зайвого пафосу та інформаційного нагромадження прозвучало вступне слово Мирослави Олександрівни. Далі у концерті виступили сту-

1 грудня у стінах Львівської національної музичної академії ім. М. В. Лисенка відбувся концерт вокальної камерної музики, присвячений світлій пам'яті професора, народного артиста України Володимира Дмитровича Ігнатенка.

денти п'ятого курсу Ярослав Папайло, Чжань Сін'сін, Назар Качала, Марія Шрам, Дмитро Кальмучин, Михайло Малафій і Марія Мельничин. У їх виконанні прозвучали твори М.Лисенка, Е.Гріга, Ф.Мендельсона, М.Скорика, Б.Фільц, Ж.Райнбергера, М.Дремлюги, Ф.Ліста, Л.Керубіні, Г.Майбороди, О.Респігі, Н.Пічіні, Г.Вольфа, Н.Нижанківського та Ю. Мейтуса (що цілком відповідало випускній програмі п'ятого курсу). Виконання молодих співаків було щирим, натхненним, проте відчувався трепет та хвилювання. І це лег-

ко пояснити, бо, здавалося, кожен виконавець наче відчував присутність Володимира Дмитровича, а з портрета, який стояв на сцені, до глядачів був привітно спрямований його теплий погляд, що притягував увагу, а щира посмішка зігрівала.

Загалом концерт справив приємне враження: тут панувала атмосфера світлої, доброї згадки про друга, професора, колегу, співака, вчителя, багатогранну особистість. Вечір увінчався теплим прийомом публіки.

**Анастасія КОРНУТЯК,
солістка
Львівської опери,
аспірантка
ЛНМА ім. М.В.Лисенка**

Дарія Бандрівська – визначна інтерпретаторка вокальних творів Миколи Лисенка на слова Тараса Шевченка

Тому природно, що Шевченкові дух і слово так значимі у творчості видатного українського композитора-класика, засновника української композиторської школи Миколи Лисенка та талановитої інтерпретаторки його вокальних творів на слова Тараса Шевченка, відомої української співачки, піаністки, педагога – Дарії Карлівни Бандрівської.

М. Лисенко, як один з найцінніших скарбів української музичної спадщини і як мистецький символ для Д. Бандрівської став музичним авторитетом у її концертно – виконавській та педагогічній діяльності, де призначалась неабияка роль у пропаганді романсової лірики композитора на слова Т. Шевченка.

М. Лисенко зумів проникнутись поезією і створити вокальну містерію до слів поета, - «Музика до Кобзаря». Ось як Д. Бандрівська оцінювала спадщину композитора: «... Взагалі, не знаю, чи було б стільки свідомих українців і стільки спеціалістів – вокалістів між нами, якби не було Лисенка. Безперечно, найбільше дав нам Лисенко до «Кобзаря». Хто лиш розуміє цю музику, той чує в ній найкращу інтерпретацію поезії Шевченка

кращу, ніж зустрічаємо у фахових декламаторів.» «У солоспівах, – уточнює Дарія Карлівна, – Лисенко зумів сконсолідувати народну стихію з усіма засобами новітньої музичної техніки, де виявився найкраще талант композитора.» (1, с. 80).

Варто згадати слова Да-

Сьогодні ні в кого із дослідників коду української душі не викликає сумніву – постать Тараса Шевченка, його творчість стали стрижневим чинником психоментального формування модерної української нації. Шевченкові політичні, історичні, культурні пасіонарні візії творять осердя сучасної української національної самосвідомості. Буття кожного українця і всіх нас разом як спільноти свідомо, а частіше й підсвідомо рефлексує кобзаревими посланнями – заповітами і мертвим і живим і ненародженим. Тому важко переоцінити роль великого Кобзаря в творчому становленні та розвитку українських мистецьких середовищ. Бо без занурення в Тарасову душу через власну творчість доробок українських митців втрачав би національну неповторність.

рії Карлівни про оцінку Іваном Франком поетичної творчості Тараса Шевченка. «Мені спадають на думку

ної спадщини М. Лисенка (1, с.99).

Молода Дарія Бандрівська – серед чільних українських музикантів початку 20-го ст. Неймовірно працювала і активна співачка пропугувала романсову лірику Лисенка на слова Шевченка на всіх ювілеях та датах композитора і поета, які відзначались у Галичині. Так, в одному із перших концертів, присвяченому 66-тим роковинам Т. Шевченка, що відбувся у м. Стрию 1927 році, брали участь Галя Левицька, а вступне слово мав Дмитро Донців. Бандрівська відтворювала солоспіви М. Лисенка. Це був один із визначальних її виступів, в якому вона репрезентувала романси «Навгороді коло броду», «Мені однаково», «Ой стрічечка до стрічечки» та інші.

Так, 19 грудня 1937 року

співачка спільно із відомим артистом Михайлом Голинським та хорами «Львівський боян», «Бандуристи», «Сурми» виконала солоспіви: «Гомоніла Україна», «Ой одна я, одна», та «Садок вишневий коло хати». В рецензії на концерт С. Людкевича відзначає: «...з яким пієтизмом і в знаменитій формі були виконані романси М. Лисенка» (3).

Слід зазначити, що у своїх гастрольних поїздках і концертах по Галичині Дарія Карлівна представляла різноманітні просвітянські та музичні товариства: «Львівський боян», «Товариство ім. М.Лисенка», «Товариство ім.Т.Шевченка», «Бандурист», «Сурми», «Просвіта», «Рідна школа» та інші. Програму концертів складала твори композиторів Західної Європи, українських авторів та передовсім солоспіви Лисенка. Взірцем, очевидно, може стати афішне повідомлення концерту Дарії Бандрівської від «Музичного товариства ім. Миколи Лисенка», програму якого складають твори Д.Б.Перголезі, А.Кальдара, А. Скарлатті, Й.С. Баха, К.В. Глюка, Є.Гріга, Г.Вольфа, Р. Штрауса та створений 3-тій відділ програми концерту, де звучали романси М. Лисенка на слова Т.Шевченка

Продовження на 8 стор.

«Навгороді коло броду», «Ой стрічечка до стрічечки» та ін.

10 листопада 1942 р. відбувся «Вечір пісень Миколи Лисенка» присвячений 30-річчю смерті композитора. Істинним і щирим виконавцем його творів була на той час вже відома концертно-камерна співачка не тільки Галичини, але і Європи (Польща, Австрія та столиця України - Київ) - Дарія Бандрівська. Музичним партнером - концертмейстером була донька композитора, піаністка Маріанна Лисенко. У майбутньому цей дует продовжував творити інтелектуальні музичні салони – вечори з назвою «Вечори пісень Одарки Бандрівської» в яких звучали в основному вокальні твори українських композиторів, а здебільшого – це пісні М. Лисенка. Тогочасна критика про вечір присвячений Лисенкові зазначила, що «неабиякою заслугою співачки було те, що вона зуміла оцінити постать М. Лисенка завдяки своїм прекрасним вокальним здібностям, непересічній інтелігентній музичальності та дуже поважній підготовці, що дало можливість гідно представити видатного генія української музичної культури» (4).

Крім концертно-виконавської творчості співачка була активним організатором різноманітних подій і дат до святкувань композитора, брала участь в комітетах, святкових академіях, вечорах, концертах, фестивалях. На відзначенні 100-літнього ювілею з дня народження М. Лисенка Дарія Карлівна озвучила маловідомі романси на слова Т. Шевченка, які одержала від сина композитора Остапа Лисенка із Академії наук у Києві. На цій визначній події співачка озвучила його твори в оригінальній інтерпретації, із вдумливим розумінням стилю, високим професійно-технічним виконанням та глибоким розкриттям змісту поетичних текстів великого Кобзаря. Д. Бандрівська достой-

но репрезентувала маловідому творчість геніального композитора.

До спадщини композитора та виконання його творів Дарія Карлівна відносила вимогливо, педантично. Її анотації, її зауваження як виконавиці і педагога не оціненні для співаків майбутніх поколінь як цінний

вокально - професійний матеріал. В науковій праці співачки «Особливості виконання вокально-камерних творів», в розділі «Солоспіви Миколи Лисенка» першим і основним параграфом представлені романси і пісні на слова Т. Шевченка. Характерними рисами його солоспівів, як вважала професор Бандрівська, є мелодійність, живий ритм, глибокі і виразні почуття та українські народні мотиви. «А завдання виконавців, - пише педагог Дарія Карлівна, - відгадати і відчути задум автора, темп, настрій і тонус ритму.» (1, с.79). Такі романси «Мені однаково», «Садок вишневий», «Якби мені, мамо, намисто», історичні - «Гомоніла Україна», «Гетьмани», вона вважала одними з найкращих, що засвідчують широкий філософський світогляд композитора, великі інтелектуальні музичні можливості та охоплюють значний історичний період.

У 1950 році, працюючи у ЛДК ім. М.Лисенка професором співу, зафіксує на магнітофонну стрічку солоспіви М. Лисенка та у формі реферату додає анотації до них. «За основу про-

грами, вибрала ті твори, які представляють всенародну цінність, яким можемо похвалитись перед іншими народами ...

В ділянці солоспівів найбільші заслуги має Микола Лисенко, тому його в першу чергу повинні часто і всюди виконуватися і ними самими вже можна заповни-

динамічними нюансами, а також паузами і акцентами, підкреслює значення кожного слова і тим самим полегшує виконавцеві донести до слухача слово поета» (1, с. 114).

У педагогічній діяльності, у роботі із студентами свого класу, професорка особливу увагу звертала на іспитову програму із творів Лисенка. Вона планувала академічні концертні заліки із романсової лірики та народних пісень в обробці композитора.

Як бачимо, дослідження та популяризація творчості композитора і поета у діяльності Д. Бандрівської – це шанобливе ставлення до цих постатей та глибоке професійне переконання про їх виняткове та могутнє значення для української національної культури.

Література:

1. Одарка Бандрівська. «Науково-методичні праці, статті, рецензії». Наукові збірки ЛДМА ім.М.Лисенка, випуск 6, Львів, ст. 3-147. Рецензент М.Процев'ят
2. «Одарка Бандрівська – співачка і педагог». Каталог тематичних виставок. Музично-меморіальний музей Соломії Крушельницької. Львів – 1998р.
3. С.Людкевич. Святочний концерт у 25-ліття смерті М.Лисенка. Витинанка газети, 1937р. Архів бібліотеки ЛНМА ім.М. Лисенка.
4. Г. Тихобаєва. Матеріал сценарію радіопередачі на тему «Одарка Бандрівська співачка і педагог». Музично-меморіальний музей Соломії Крушельницької. Львів. 2002р.
5. Магнітофонний запис романсів і народних пісень М. Лисенка Одаркою Бандрівською та анотації до них. Музичний фонд ЛНМА ім. М. Лисенка.
6. В. Барвінський. «Вечір пісні українських композиторів у виконанні Одарки Бандрівської». Газета «Новий час», 13 березня 1932р.
7. Неопубліковані до 1950р. романси і пісні М. В. Лисенка. «Науково – методичні праці, статті, рецензії». Випуск 6, Львів, 2002р. ст. - 123 -126.

Марія ПРОЦЕВ'ЯТ,
заслужена артистка
України,
доцент ЛНМА
ім. М.В.Лисенка

Вже з дитинства мав по-тяг до співу. У 1971 р. почав співати у хорі хлопчиків «Дударик» (засновник і головний диригент – народний артист України М. Качал). У 1974 р. був виданий диск-гігант, де Олег виступив солістом. У 1978 р. закінчив навчання у Львівській дитячій музичній школі № 2 по класу скрипки (викл. В. Долгашов). У школі був незмінним учасником вокальних ансамблів, грав у драматичному гуртку. Не полишав співу і під час навчання у Львівському політехнічному інституті, був постійним учасником «Весни Політехніки». Після завершення служби у лавах Збройних Сил у 1986 р. розпочав роботу у хорі Львівського оперного театру. У тому ж році був зарахований на підготовче відділення Львівської державної консерваторії, яку закінчив у 1995 р. (клас сольного співу проф. Р.З. Вітошинського, клас камерного співу проф. М.О. Логойди). У кінці 80-х – на початку 90-х рр. – учасник «Львівського ретро» та театру-студії «Не журись». Його запрошують, як соліста, і різні хорові колективи. Зокрема з хорами «Мрія», «Gloria», «Трембіта», Львівським камерним хором брав участь у багатьох міжнародних хорових конкурсах та фестивалях. Від 1990 року працює концертмейстером-

16 липня 2014 р. провідний соліст Львівської національної опери, народний артист України Олег Лихач (ліричний тенор) відсвяткував свій 50-річний ювілей, до якого прийшов з щедрим творчим ужином. Цікавим видається його шлях до пізнання мистецьких горизонтів.

Вітаємо з ювілеєм!

театром опери та балету. У 2005-2006 р. співпрацював з Вроцлавською оперою, де взяв участь у постановці та записі DVD опери «Галька» С. Монюшка. У 2003 році отримує почесне звання «Заслужений артист України», а у 2014 р. – «Народний артист України».

О. Лихач гастролював у країнах Південної (Аргентина, Бразилія, Парагвай), Північної Америки, в Канаді, Європи (Німеччина, Франція, Бельгія, Великобританія, Італія, Польща, Іспанія, Греція), а також у Катарі.

В репертуарі співака: Граф Альмавіва (Дж. Россіні «Севільський ци-

«Страшний двір»), Беппо (Р. Леонкавалло «Паяци»), Ісмаїл (Дж. Верді «Набукко»), Тенор (К. Орф «Карміна Бурана»), Генріх Айзенштайн та Барінкай (Й. Штраус «Летюча миша» і «Циганський барон»), Граф Данило (Ф. Легар «Весела Вдова»), Андрій (С. Гулак-Артемівський «Запорожець за Дунаєм»), Петро (М. Лисенко «Наталка Полтавка»), Єгошуа (М. Скорик «Мойсей»), (Й. Штраус), Микола Задорожний (Ю. Мейтус «Украдене щасття»).

Дискографія: 1974 – диск-гігант «Дударик»; 1999 – CD «Я придумав Світ» – з «Пікардійською терцією»; 2003 – CD «Вселенная, веселися» – з «Дудариком»; 2006 – DVD С. Монюшко – «Налка» (Вроцлавська опера).

З 2011 року співак долучився до славної когорти викладачів кафедри сольного співу нашої академії, вдосконалюючи ще одну грань свого таланту – педагогічну.

Тож побажаємо нашому колезі міцного здоров'я, творчої наснаги, плідних виконавських та педагогічних здобутків.

Кафедра сольного співу

На фото:

Нар. арт. України Олег Лихач, Барінкай (Циганський барон) Й. Штрауса

ілюстратором у Львівській спеціалізованій музичній

школі-інтернаті ім. С. Крушельницької. З 1996 р. О. Лихач був запрошений на посаду соліста Львівської опери. З 2002 р. – співпрацює з Одеським

школі-інтернаті ім. С. Крушельницької.

З 1996 р. О. Лихач був запрошений на посаду соліста Львівської опери. З 2002 р. – співпрацює з Одеським

рульник»), Пінкертон (Дж. Пуччіні «Мадам Баттерфляй»), Герцог (Дж. Верді «Ріголетто»), Альфред Жермон (Дж. Верді «Травіата»), Стефан (С. Монюшко

Олег Лихач: «Поза Львовом і Україною жити не можу»

- Хоча моя мати казала, що я навчився співати раніше, аніж говорити, – каже, усміхаючись, Олег Лихач. - Це були українські, російські, польські пісні. А період професійного вокалу розпочався після прослуховування у хлопчачий хор «Дударик», згодом я став там солістом. Мені дуже імпонувала естрада. Вчився я у Львівській політехніці, після армії складав телевізори, які відправляли на Кубу. І, цікаво, я ніколи не думав, що стану актором оперного театру.

- А як же так сталося?

- Я вирішив влаштуватися робітником сцени. То був понеділок. А я, тоді ще невіглас, не знав, що понеділок – це театральний вихідний. Приходжу в один, у другий театр – нікого немає. Так нікуди й не потрапив. Але потім знайомий професор, народний артист України Роман Вітушинський, взяв і завів мене до хормейстера. Отак, майже випадково, і розпочалася моя кар'єра. На своєму віку виконав п'ятнадцять партій. Одні з найкращих, улюблених – герцога з опери «Ріголетто», Альфреда Жермона – «Травіата», графа Альмавіви – «Севільський цирульник»...

- А що головне в успіху актора?

- Головне – осмисли-

Один із найвідоміших ліричних тенорів Львівського національного академічного театру опери та балету імені Соломії Крушельницької Олег Лихач підкорив своїх глядачів, співаючи в «Летючій миші», «Ріголетто», «Севільський цирульник». Та цікаво, що Олег Лихач навіть не мріяв стати оперним співаком, а складав... телевізори!

ти свою роль, бо кожен може взяти певну ноту. Як оцінити, що зіграв добре? Скажу, пригадавши один випадок. Коли почув після «Мадам Баттерфляй»: «Ці чоловіки такі гади!», то зрозумів, що роблю все правильно (усміхається). До образу треба морально дозріти. Недавно я дебютував в «Украденому щасті», йшов до цієї вистави кілька років.

- А як вдається запам'ятовувати слова в оперних партіях, та ще й іноземною?

- Згадані партії – це ті, які я вчив у Стрийському парку, коли ще возив Івана-Данила (сина. -Авт.) у візочку. Їх я можу навіть не повторювати. Найкраще запам'ятовувати текст у русі. Співаю у ви-

ставах італійською, польською, російською... Вільно володію цими мовами, окрім італійської – з нею трохи важче. Текст опери, до речі, ми часом опрацюємо самі зі словником, а іноді маємо переклад.

- Невже ніколи не було курйозів під час виступів?

- Та чому ж? Були. (Усміхається). Коли виступали в Польщі, наприкінці другої дії опери «Травіата» я співаю і раптом усвідомлюю, що забув текст – можу пригадати лише український. Суфлера немає. Дивлюся пе-

релякано на диригента, а він мав текст та став його читати – і я по губах відтворив фрагмент арії. Глядачі цієї заминки, на щастя, не помітили.

- Свого часу говорили, що ви виїхали зі Львова за кордон...

- Так, я навіть переїхав до Канади, попрощався з рідними, але на другий день перебування за океаном зрозумів, що повернуся. Так і зробив. Різні міста мають свої ритми, і львівський мені підходить найбільше.

**Інтерв'ю
Дарії
ЗУБРИЦЬКОЇ
26 липня
2014**

**На фото:
Нар. арт. України Олег Лихач
у ролях: Альфред (Травіата)
та
Ісмаїл (Набукко) Дж. Верді**

ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ УКРАЇНСЬКОЇ ДИРИГЕНТКИ ОКСАНИ ЛИНІВ

Українська диригентка в 2013 році зайняла посаду асистента головного диригента Баварської державної опери Кирила Петренка, будучи вже досвідченим професіоналом. Її диригентське амплу багатоплано во розкрилося ще у ролі ведучого диригента Одеського Національного академічного театру опери та балету (2008-2013). Під керівництвом Оксани Линів в Одесі пройшло понад 15 вистав, серед яких опери «Турандот», «Тоска», «Мадам Батерфляй», «Богема» Джакомо Пучіні, «Трубадур», «Ріголетто», «Травіата» Джузеппе Верді, «Кармен» Жоржа Бізе, «Сільська честь» П'єтро Масканьї. Також диригентка здійснила оригінальні постановки опер Дмитра Бортнянського «Алікід», «Паяци» Руджеро Леонкавалло, балетів на музику Густава Малера та Йоганна Штрауса «Таємниця Віденського лісу» та Людвіга Мінкуса «Дон Кіхот».

Працюючи над партитурами, Оксана Линів завжди вмiла у звичному відкрити нові грані змісту, знайти несподівані зв'язки між темами-образами, відшліфувати тонкі акустичні нюанси. А глибоке філософське осмислення кожного з опусів перетворювало процес її диригування на складову нескінченного звукового універсуму. З камерним оркестром «Віртуози Львова», Одеським симфонічним оркестром, Баварським камерним оркестром Оксана Линів представила цілий ряд камерних і симфонічних програм з творів композиторів різних епох, в тому числі В.А.Моцарта, Е.Гріга, Д.Шостаковича, Б.Бріттена, Р.Штрауса, О.Цемлінського, Б.Бартока,

Оксана Линів – знакова особистість для української музичної культури. Львівська диригентка не лише підтверджує позитивний імідж України в Європі, репрезентує високий професіоналізм українських мистців, а і надихає європейців по-новому вслухатися, почути і оцінити власні традиції. Її блискавична диригентська кар'єра на сцені Баварської державної опери усвідомлюється як щаслива і абсолютна закономірність. Для професії диригента випадковість взагалі невласлива. В творчій же біографії Оксани Линів шлях до успіху явив цілеспрямований процес професійного росту яскравого таланту і неординарної особистості.

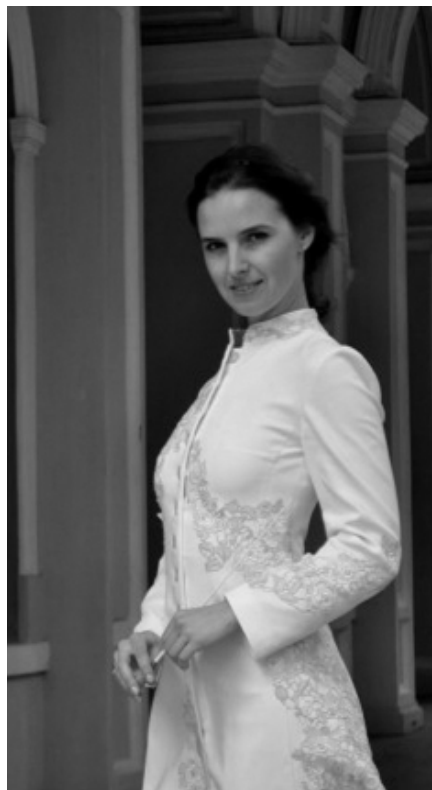
К.Сен-Санса, Я.Сібеліуса, П. Чайковського, Ф.Ліста. Вирозність її інтерпретацій як в оркестрових, так і в оперних опусах стала причиною частих запрошень у різні оркестри в якості гостьового диригента. В Німеччині Оксана Линів диригувала оркестрами Bamberger Symphoniker, Bergisches Symphoniker, Philharmonie Nord-Rein-Westfallen, Bremer Philharmoniker, Staatsphilharmonie Nuernberg, Bayerisches Landes-Jugendorchester, Freiburger Philharmonie, Mittel-Sächsische Philharmonie. Її гастрольна географія крім України і Німеччини охопила міста Румунії, Швейцарії, Франції, Іспанії, Японії.

Цілком зрозуміло, що в Німеччині українській диригентці знадобився короткий час – всього один рік – щоб зробити блискучу кар'єру і заставити всіх говорити про себе як про новий образ сучасного універсального диригента. Оксана Линів не тільки чітко усвідомлює свої завдання, вдумливо працює над партитурою, а й сміливо пропонує оригінальний діалог з європейською традицією, наважується на створення нестандартних звукових образів. Зокрема, перша блискуча робота диригентки під час фестивальної прем'єри

опери «Приплив» відомого російсько-німецького композитора Бориса Блахера з оркестром Баварської опе-

Також з оркестрантами і співаками диригентка досягнула неймовірної єдності, пов'язаної з високими творчими результатами. Повага, визнання, підтримка німецьких колег стали важливою запорукою успіху нашої співвітчизниці. А у безпосередніх відгуках оркестрантів на нові, оригінальні ідеї «звукового бачення» моцартівської партитури відчувалося захоплення стосовно кожної інтонаційної деталі.

Успіху Оксани Линів на сцені оперного театру Баварії, нагородженого в 2014 році почесним титулом «опери року», передувала насичена подіями творча біографія. В ній вдало перетнулися українські і німецькі диригентські традиції, які стали фундаментом органічного вдосконалення професійного досвіду. Оксана Линів вчилася у Львові, закінчила з відзнакою Львівську державну музичну академію імені Миколи

ри була високо оцінена німецькою і українською критикою. В останньому моцартівському опусі «Милосердя Тита» інтерпретація Оксани Линів знаменувала в Мюнхені не просто блискучий дебют, а відкриття нової сторінки Personen-Dirigat.

Продовження на 12 стор.

Лисенка по класу оперно-симфонічного диригування (клас Б.З. Дашака). Перший успіх на європейській сцені диригентка отримала з львівським камерним оркестром «Leopolis». Важливе серйозне професійне випробування довелось витримати на найпрестижнішому диригентському конкурсі ім. Густава Малера (2004, Бамберг, Німеччина), яке завершилося великим успіхом, високою винагородою лауреата конкурсу, а також запрошенням на піврічне стажування в Симфонічному оркестрі Бамберга (Bamberger Symphoniker) під керівництвом Дж. Нотта. Престижні нагороди і визнання публікою стали результатами не лише високої професійної школи Оксани Линів. Ознакою яскравого таланту і внутрішнього чуття вродженого диригента стали оригінальні інтерпретації конкурсних творів.

Після стажування з німецьким оркестром потреба знайомства з національними німецькими традиціями привела Оксану Линів у Дрезден до професора Е. Клемма, в якого вона навчалася у Вищій музичній школі імені Карла Марія фон Вебера (Musikhochschule Carl Maria von Weber, 2005-2009). Тут вона закінчила з відзнакою Aufbaustudium та Meisterklassstudium. За ці роки диригентка взяла участь у значних міжнародних майстеркласах всесвітньовідомих диригентів Курта Мазура (маестро Лондонського Філармонічного оркестру та Національного оркестру Франції), Хартмута Хенхена (Генеральмузикдиректор Голландської Національної Опери), Петера Гюльке (Генеральмузикдиректор Веймарського оркестру), Марко Летонія (головний диригент Базельського симфонічного та оперно-

го оркестру), Георга Фрича (Головний диригент театру Кіля) та інших.

Талант і професіоналізм Оксани Линів були відразу помічені в Європі і відзначе-

ні важливими стипендійними фондами Гете-Інституту, ДААД, Dresdner Europa

Stipendium, Oscar und Vera Ritter-Stiftung, спеціальної німецької стипендії для жінки-диригента від Orchesterakademie Bergischsymphoniker та стипендії від Dirigentenforum des Deutschen Musikrates.

З 2006 року Оксана Линів успішно співпрацює з радіокомпаніями Украї-

ни та Німеччини. Зокрема, з оркестром Бамберського симфонічного оркестру для німецької державної радіокомпанії Bayerischer Rundfunk були здійснені за-

Бортнянського.

Покликання свого таланту диригентка реалізує у відкритті невідомого західноєвропейському слухачеві музичного всесвіту українських композиторів від класики і модерну до творчості молодих, від Дмитра Бортнянського і Бориса Лятошинського до Юрія Ланюка, Любави Сидоренко, Богдани Фроляк, тощо. В 2015 році з ініціативи Оксани Линів на Баварському Радіо буде здійснено виконання і запис симфонічних творів Бориса Лятошинського – першої редакції Третьої Симфонії та симфонічної поеми «На берегах Вісли» з оркестром Бамберського симфонічного оркестру. Запланований також великий концерт, присвячений Борису Лятошинському з Одеським Національним Симфонічним оркестром за участю солістки Богдани Півненко, який відбудеться 6.02.2015. Програма включатиме Третю Симфонію Бориса Лятошинського (1951), Четвертий скрипковий концерт Мирослава Скорика (2002), «Благовіщення» для соло скрипки, мішаного хору та струнних Юрія Ланюка (2003).

У сезонних виставах Баварської державної опери на 2015 рік у виконанні Оксани Линів вже з нетерпінням очікуються нові прем'єри і поновлені постановки опер. Серед них «Травіата» Джузеппе Верді, «Лючія ді Ламмермур» Гаєтано Доницетті, «Граф Орї» Джоакіно Россіні, «Selma Jezkova» («Танцююча у темряві») Поля Рудерса.

**Аделіна ЄФІМЕНКО,
доктор
мистецтвознавства**

Солоснів

Культурно-мистецький часопис кафедри сольного співу Львівської національної музичної академії ім. М. В. Лисенка

Засновник часопису – **Ігор КУШПЛАЕР**

Любов КИЯНОВСЬКА – Головний редактор
Мирослава ЖИШКОВИЧ (Заступник головного редактора)
Богдан КОСОПУД (Відповідальний секретар)

Редакційна колегія: Людмила БОЖКО, Ада КУШПЛАЕР

Наклад: 250 прим.